

Kaanaan uutisia syksyllä 2010

marraskuussa 2010

Rakkaat ystävämmme!

Yksi äiti Basilean suosituista Kaanaan-sanoista julistaa: "Jumala ei hylkää ketään, joka luottaa Häneen." Se ilmaisee lyhyesti, mikä on ratkaisevan tärkeää. Joudumme yhä uudelleen harjoittelemaan luottamuksen aakkosia. Lakkaamme vasta sitten, kun Jumalan valtaistuimen luona saamme nähdä, että Herran tuomiot ovat oikeat ja vanhurskaat, Hänen tiensä täydelliset ja Hänen päätöksensä ihmeelliset.

Katsoessamme tämän vuoden tapahtumia voisi sanoa yhteenvetona, että saamme kokea jotain siitä, mitä tapahtuu, kun Herra toimii sanansa mukaisesti: "Te olette hylänneet minut, sen tähden olen minäkin hylännyt teidät" (ks. 2. Aikak. 12:5). Olemme sallineet, ja sallimme Suomessakin yhä lisääntyvässä määrin, että Jumala työnnetään syrjään perheestä, kirkosta, yhteiskunnasta ja lainsäädännöstä. Näin irrottaudumme yhteiskuntana ja yksilöinä Jumalasta, hylkäämme vapaaehtoisesti Hänen turvansa ja apunsa ja jäämme suojatta "tämän maailman ruhtinaan" armoille. Saman luvun 7. jakeessa sanotaan kuitenkin: "Koska he ovat nöyryyneet, minä en tuhoa heitä." Olipa hengellinen tilamme mikä tahansa, parannuksen tie on jokaiselle meistä avoinna joka hetki.

Koska monet ystävät kyselevät, miten saneeraustyöt täällä Kaanaassa edistyvät, kerromme siitä lyhyesti. "Isän suihkulähde" ei toimi vielääkään. Yhä odotamme, että sen vesi virtaisi jälleen maljasta toiseen Jumalan

ylitsevuotavaa isänrakkautta symboloiden. Tätä rakkautta saamme tosin kokea edelleen runsaasti, mutta näkyvä symboli tarvitsee aikansa. Mekin tarvitsemme aikaa oppiaksemme paremmin kuulemaan Jumalan puhetta. Koko yhteisönä meidän on enemmän opittava toisaalta odottamaan kärsivällisesti, tietäen, että taivaallisen Isän aikataulu on erilainen kuin meidän, ja toisaalta pysymään kestävinä rukouksessa ja luottamuksessa, menettämättä koskaan toivoa.

40-50 vuoden jälkeen Kaanaassa on paljon peruskorjattavaa, ja pyyntömme on, että Herra näyttäisi meille tärkeysjärjestyksen ja mihin ystäviemme uhrilahjoja tulisi käyttää. Jotkut saneeraustyöt joudumme jättämään odotuslistalle.

Hengellisesti katsoen olemme erityisessä koulussa. Meidän on opittava kärsivällisyyttä ja luottamusta ja toisaalta myös luopumisen taitoa. Monille Teistä tämä koulu on hyvin tuttua, ja monet ovat jo paljon pitemmälle harjaantuneita kuin me. Mutta mekin tahdomme oppia läksymme ja suostua sydämes-tämme harjoituksiin. Tahdomme kiittää Herraa siitä, että Hän ottaa vakavasti jokaisen meistä oppimisvaikeuksineen, Hän alkaa kanssamme uudelleen ja iloitsee pienimmästäkin edistymisestä.

Suuri on kiitoksemme siitä, että helmikuun lopussa saatoimme viettää **"Jeesuksen ilo"** – nimisen talon uudelleen vihkiäisiä. Jokainen lasku oli maksettu! Sisaret voivat muuttaa takaisin yli vuoden kestäneen peruskorjauksen jälkeen. Työmiehetkin iloitsivat kanssamme koko sydämestään. Havainnollistaakseen iloamme sisar Salome kiinnitti huomion moniin pistorasioihin: Niin kuin lamput ja sähkölaitteet eivät toimi ilman sähkövirtaa, niin mekin voimme löytää kestävän ilon vain Jeesuksen rakkauden virtapiiriin kytkettyinä. Rakennustöistä vastaavien sisartemme ryhmä esittäytyi mitä erilaisimpine temperamentteineen ja antoi vakuuttavan todistuksen anteeksiannosta ja sovinnosta.

Vieraat yllättyvät usein yhteisömme kansainvälisyydestä, jota he eivät osanneet odottaa kohtaavansa Kaanaassa. Heidän reaktioistaan huomaamme, kuinka olemme tottuneet siihen emmekä enää voisi kuvitella elämää pelkkänä saksalaisyhteisönä. Jumala on tuonut meidät yhteen 19 eri maasta – mitä kaikkea se sitten merkitseekin yhteisöelämässä erilaisine haasteineen. Ajattellessamme sisarkuntamme syntymähetkeä toisen maailmansodan jälkeen, näemme Jumalan ihmeellisen johdatuksen. Niin syylliseksi tulleen kansan keskuudessa Hän alkoi koota Jeesusta rakastavia myös muista kansoista. Missä synty on tullut suureksi, siellä armo on vielä suurempi (ks. Room.5:20). Usein saamme kokea esimakua siitä, millaista tulee olemaan kerran, kun kaikista kansoista, heimoista ja kielistä koottu joukko palvoo Jumalaa Karitsan valtaistuimen luona.

Kiitämme Herraa siitä lahjasta, että saamme elää kansainvälisessä yhteisössä ja haluamme välittää Teille, rakkaat ystävämme, jotain tästä ilosta ja rikkaudesta.

Sisar Davida ja sisar Columba kertoivat viime keväänä **Ranskan- ja Belgian-matkalta** palattuaan: "Vierailimme reformoiduissa, vapaakirkollisissa, karismaattisissa ja katolisissa seurakunnissa, luostareissa ja rukouspiireissä, afrikkalaisissa seurakunnissa, ja tapasimme myös juutalaisia ystäviä. Tuskinpa kirjo olisi voinut olla laajempi näiden vajaan kahden viikon aikana." Jeesuksen omat tiivistävät rivejään ja löytävät toisensa. Sanoma rakkaudesta Jeesukseen, Jumalan käskyistä, ristiin ja kärsimykseen suostumisesta juuri meidän aikanamme tavoitti sydämet ja oli monille kuin vastaus kysymyksiin omissa taisteluissa ja koetuksissa.

Sisar Joela ja sisar Laetitia oli kutsuttu huhtikuussa **Ukrainaan**, jossa keskeisinä aiheina olivat anteeksianto ja sovinto. Herra oli valmistanut matkan sisäisesti, ja Hän avasi myös käytännössä tien, vaikka lentoliikenne oli laajalti pysähdyksissä Islannin tulivuoren

purkauksen tähden. Matkan varrella sisaremme kokivat monia yllätyksiä. Välittömästi perille saavuttuaan he olivat varautuneet seurakunnan johtajien tilaisuuteen. Vasta kokoustiloihin sisälle tullessaan sisarillemme selvisi, että koolla olikin noin tuhat henkeä – suurin odotuksin – ja ylistys oli jo alkanut. Hengellinen nälkä oli kaikkialla suuri, vastaanotto lämmin ja sydämellinen, ja vieraanvaraisuus köyhyydestä huolimatta ainutlaatuinen. Vuosikymmeniä sisaremme ovat rukoilleet, että Herra antaisi lisää kontakteja tähän maahan, ja huhtikuun matka lienee vasta alkua.

Eräs **Intian** merimieslähetys jakaa lehtisiämme noin 20 eri kielellä. "Mikä riemu, kun burmalaiset, kiinalaiset tai turkkilaiset merimiehet voivat lukea sanomaa omalla äidinkielellään!" kirjoittaa johtava pastori raportissaan.

Ennen rautaesiripun sortumista emme olisi voineet kuvitella seuraavaa: Erään paikkakunnan kristityt pystyttivät hiljattain 1200 metriä korkealle vuorelle lähes 10 metrin korkuisen ristin **Bulgariassa**. He olivat kuulleet jostain, että Mariasisaret panevat luonnonkauniille paikoille puulaatikoita. Niistä vaeltajat voivat ottaa lehtisen, joka osoittaa tietä Jumalan luo. Saatoimme lähettää heille traktaattilaatikon sekä bulgariankielisiä Kaanaan-sanoja. Sittemmin Bulgariassa painettiin 30 000 lehistämme.

Virossa eräs nuori pastori tilasi 70 kappaletta kirjaa "Miten me muutumme" vuosittaisen pastorien kokouksen vastuunkantajille. Eräs toinen virolainen lukija kirjoitti: "Tämä kirja on todella kuolinisku omalle suurelle minälle."

Kaksi sisartamme **Sveitsissä** osallistui maanviljelijöiden päiville. Niillä haluttiin kannustaa ja rohkaista kristittyjä maanviljelijöitä, jotka ovat nykyisin usein hyvin vaikeassa tilanteessa. Sisarillamme oli kirjapöytä, ja yhdessä seminaarissa sisar Christine puhui kokemuksistamme "hengellisessä tuholaisen torjunnassa".

Myös tämänkesäinen **Kaanaan tiimi** oli jälleen kansainvälinen: nuoria naisia ja miehiä 11 eri maasta. Molemmat ryhmät olivat hyvin avoimia ja innostuneita. Puutarhassa työskentelevät sisaremme ja veljemme saivat ilokseen monen viikon ajaksi tarvittavaa apua.

Joka toinen kuukausi Kaanaassa kokoontuu veljiemme kutsumana 30-40 lähiympäristön miestä **miespiiriin** kokemaan yhteyttä ja saamaan hengellistä vahvistusta. Nämä tapaamiset jatkuvat myös ensi vuonna.

Japanin Kaanaan-keskuksen perustamisesta tuli tänä vuonna kuluneeksi 30 vuotta. Juhlavuonna Taivaan Isä valmisti sisarillemme monia yllätyksiä. Kesällä tuli mm. "juhlatilaus": Eräs ystävä, joka oli saanut siunausta äiti Basilean kirjoista, pyysi lähettämään yhdelle Israel-järjestölle seitsemän DVD:tä "Patmos – kärsimysten kautta kirkkauteen". Järjestön johtaja otti yhteyttä sisariimme ja tilasi 400 DVD:tä: jokaiseen rukouspiiriin ympäri Japania!

Viesti **Kroatiasta**: "Ihmiset puhuvat talouskriisistä ... kyseessä on pikemminkin hengellinen ja moraalinen kriisi. Äiti Basilea on antanut vastauksen jo aikoja sitten. Mikään ei toimi ilman rukousta!" Niinpä "Rukoilijoiden käsikirjasta" otetaan nyt 3000 kappaleen uudispainos.

Romaniaa ovat koetelleet vakavan talouskriisin lisäksi voimakkaat tulvat. Myös kaipuu saada hengellistä rohkaisua on voimistunut. "Kirjeenne oli kuin lääkettä sielun haavoihin." – "Kiitos taivaalliselle Isälle, ettette ole unohtaneet meitä. Lähettäkää meille kaikkea romaniankielistä kirjallisuuttanne. Haluamme jakaa sitä sairaaloissa." – "Se joka alkaa lukea näitä kirjoja, ei voi enää lopettaa. Toivoisimme, että nämä kirjat ilahduttaisivat yhä useampia ... Tarvitsemme ensi alkuun 70 kpl jokaisesta romanian- ja unkarinkielisestä kirjasta." – "Vasta alettuaamme jakaa kirjallisuuttanne huomasimme, miten suuri ihmisten hengellinen nälkä on, riippumatta siitä, mihin tunnustukseen he kuuluvat ... evankelioimme neljällä paikkakunnalla, lisäksi järjestämme raamatutukursseja ja pidämme 42 vankilassa raamattutunteja. Niihin osallistuu romanialaisia, unkarilaisia ja romaneja."

Kirje Siedlcn yhteiskristilliseltä radioasemalta **Puolasta**: "Kaikki ovat avoimia kirjallisuudellenne – erityisesti Israelia koskevalle. Koska materiaalin kysyntä täällä Puolassa on niin suuri, otamme mielellämme vastaan niin paljon kirjallisuutta, kuin voitte meille antaa."

Ote **Suomesta** saapuneesta sähköpostista: "Tervehdys, olen aiemmin saanut teiltä ison paketillisen sellaisia kortteja, joissa lukee erilaisia miete- ja rohkaisulauseita. Olen jakanut ne eri maihin mm. Boliviaan asti. Löytyisikö teiltä näitä juttuja venäjän ja englannin kielellä? Suomenkieliset ottaisimme myös vastaan. Jumala on siunannut runsaasti näiden kautta. Moni on saanut lohdutuksen pelkästään tämän kautta ja avautunut Jumalalle. Siitä kiitos ja ylistys Herralle ainoastaan!"

Eräs **tansanialainen** opettaja kirjoitti meille saatuun lähetyksen swahilinkielisiä "Taivaan tiliin" -kirjoja: "Jokainen paikkakunnan pastoreista sai kaksi

kappaletta – täällä on kymmenen eri kristillistä seurakuntaa. Jokainen peruskoulun johtaja sai yhden kappaleen – täällä on kymmenen koulua. Kirja on hyvin suosittu, jopa muslimien keskuudessa. Monista muslimeista on tullut kristittyjä."

Muutamat sisaremme ovat viime vuosina osallistuneet Dachauin entisen keskitysleirin vapauttamisen muistopäivänä järjestettyihin tilaisuuksiin ja solmineet yhteyksiä moniin holokaustista selviytyneisiin juutalaisiin. Useimmat näistä ovat nyt jo niin iäkkäitä, etteivät he enää itse pystyisi matkustamaan. Sisaremme kuulivat usein kysymyksen: "Milloin te tulette käymään? Me odotamme Teitä!" Viime keväänä neljän sisaren ryhmälle avautui mahdollisuus matkustaa **Israeliin** ja tehdä noin 30 vierailua kolmen viikon aikana. Se tosiasia, että sodan jälkeen syntyneet sisaret osoittivat kiinnostusta ja myötätuntoa ja kuuntelivat, mitä yksittäiset ovat kärsineet, merkitsi näille juutalaisille ystäville ja heidän omaisilleen enemmän kuin voimme aavistaa.

Tilauksen mukana tullut kirje **Latviasta**: "Jo 17 vuotta kannan sydämessäni rukoustaakkaa, mutta voin tuskin lainkaan havaita katumusta Latviassa. Kun hiljattain tapasin yhden holokaustista selviytyneen, pyysin, että hän kertoisi minulle oman tarinansa. Kysyin sitten, miten hänen mielestään asenteen juutalaisia kohtaan voisi saada muuttumaan. Tämä vastasi: Ei ole kysymys niinkään Latviasta, vaan kristittyjen vihamielisyydestä – vihasta, joka on kestänyt 2000 vuotta, halki kaikkien sukupolvien." Nyt kaikki tätä aihetta käsittelevä materiaalimme käännetään latvian kielelle.

Juuri tässä kohdin pyrkii **filmi "Katumus"** rakentamaan siltaa. Joel Levitch Yhdysvalloista on koonnut sen juutalaisena juutalaisille. Saamme syvästi liikuttavaa palautetta ja kiitämme Herraa tästä filmistä, joka on vuoden 2001 katumuskonferenssin hedelmää. Olemme kiitollisia, että **TV7** otti tämän filmin ohjelmistoonsa ja lähettää sen suomeksi tekstitettyinä itsenäisyyspäivänä **6. joulukuuta 2010 klo 21.10** ja holokaustin muistopäivänä **27. tammikuuta 2011** (tarkempi ajankohta selviää vasta myöhemmin).

Vaikka **Saksasta** olisi yhtä ja toista kerrottavaa, haluamme lopuksi antaa eteenpäin yhden palautteen, joka osoittaa meille, että kaikki vaivannäkö kannattaa. Eräs lukija kirjoittaa: "Kristillisten seurakuntien erilaiset opit ja ilmenemismuodot aiheuttivat minulle jossain määrin hämmennystä, mutta kirjallisuutenne auttoi minua kristittyinä löytämään perussuunnan, yli tunnustusrajojen. Ennen kaikkea löydän kirjoistanne elintärkeää hengellistä ravintoa – enkä usko liioittelevani, kun sanon elintärkeää, sillä on erittäin kyseenalaista, olisinko vielä elossa ilman

kirjasta '7 kertaa Jerikon ympäri'. Olin mm. vaikean huume- ja alkoholiriippuvuuden tähden psyykkisesti ja fyysisesti raunioilla. Mikään ei auttanut. Vasta sitten, kun aloin rukoilla tämän kirjan avulla päivittäin, vihollisen linnoitukset murtuivat, ja siitä lähtien olen saanut kokea yhä enemmän parantumista ja vapautumista."

Millainen Herra meillä onkaan: Pelastaja, Vapahtaja, Parantaja, Lunastaja ja Ylkä! Ilo Herrastamme yhdistää meidät maailmanlaajuisen seurakunnan kanssa, joka odottaa ja valmistautuu Jeesuksen paluuseen. Tämä ilo yhdistää meidät Teidän kanssanne, rakkaat ystävät! Rukoustenne ja tukenne avulla on mahdollista levittää tätä katoamatonta iloa. Lähetämme jokaiselle Teistä muutamia "ilon säteitä" Jeesus-nimi -korttien välityksellä ja toivotamme jo nyt Jumalan siunaamaa joulun aikaa ja uutta vuotta 2011.

Kiitollisin ja lämpimin terveisin

suomalaiset sisaret

ja kaikki Mariasisaret, Orjantappurakruunusisaret ja Kaanaan-Fransiskusveljet

P.S. Jo nyt tiedoksi, että vuoden 2011 Kaanaan päivät pidetään Ilmajoella 19./20.-22. toukokuuta 2011. Tarkemmat tiedot keväällä.

*Jumala ei
hylkää ketään,
joka luottaa
Häneen.*

Kaikki oikeudet pidätetään – osittainkin kopiointi sallittu vain julkaisijan luvalla

Evangeliset Mariasisaret, P.O.B. 13 01 29, 64241 Darmstadt, Saksa

puh. + 49 / 6151 / 5392-0 faksi: + 49 / 6151 / 5392-537

sähköposti: info-fi@kanaan.org • internet: www.kanaan.org / www.mariasisaret.org